

Mill. Kr. — naar man fraregner Lods- og Vagervæsenet, det meteorologiske Institut og flige Ting, der ikke have militær Karakter — og ekstraordinært fordræs der omtrent 4½ Million. Tilsammen komme vi altsaa op til 20 Mill. Kr. til Militærvæsenet paa et Budget, hvis ordinære Indtægter ikke er 50 Mill. Kr. Det vil altsaa sige, vi anvende 40 % eller herved Halvdelen af vore Indtægter alene til militære Foranstaltninger. Dersom man nu havde nogetomhøst Haab om ved disse militære Foranstaltninger at sikkre Landet, kunde jeg begribe, at man fandt sig i de store Byrder, men hvad naaer man ved dem? Det Eneste, man naaer ved dem, er at hindre en produktiv Anvendelse af Pengene, som er absolut nødvendig. Det Eneste, man naaer ved disse militære Foranstaltninger, er at standse den økonomiske Politik, der skulde følges her i Landet, og som er tvingende nødvendig, hvis det ikke skal gaa til Grunde.

Overfor Udlandet m. S. t. Landets Sikring er der i dette Dieblis ved de militære Foranstaltninger, ved hvad der er anvendt af Penge mod Folkethingets Nægtelse i de senere Aar, og ved hvad der ønskes anvendt, ikke naaet Andet end at stille Landet i en overordentlig prekær Stilling. Jeg vil her minde om de Udtalelser, der ere faldne i den tydske Presse overfor Danmark. Ja, jeg ser, at den ærede Marineminister ryster paa Hovedet. Han vil naturligvis sige: Det betyder Ingenting, thi som Bladene have meddelt, har den tydske Minister sagt os, at det ikke var hans Regjering, der havde foranstaltet disse Ting, de vare den uvekkommende, den havde misbilliget dem osv. Ja, alt det er sagt, det veed jeg meget godt, det er sagt saa tidt, at det er ingen Hemmelighed, og vi ville rimeligvis faae det at høre igjen, men jeg tillader mig at sige, at det ikke betyder Noget, thi hvad der fremgaar af den tydske Presfes Udtalelser, er ikke, at den tydske Regjering har sat sig ned og skrevet omkring i alle disse Blade — det har naturligvis Snegen troet —, men derimod, at der er en stærk Misstemning i Tydskland i den offentlige Mening mod Danmark. Der er ikke stor Forskjel mellem Udtalelserne i den tydske Presse nu og før 1864, og det er Udtalelser, der findes ikke blot i et enkelt eller nogle Blade, men gennemgaaende haade i den nordtydske og den sydtydske Presse, og de have fundet Udbredelse i den liberale Presse, i den franske og i andre Landes Presse. Det viser, at man i Udlandet, navnlig i Tydskland, men ogsaa andre Steder, betragter Danmark som et lille Land, som man ikke kan være sikker paa under europæi-

ske Konflikter. Det er Følgen af de Herrers Fæstningspolitik og Forsvarspolitik, det første og eneste Resultat. Det næste Resultat vil blive Krig. Det er klart: naar man bygger en Fæstning, som sætter hele Europa i Bevægelse, betragter det os som en Magt, der mulig er en farlig Allieret overfor den Stat, som kommer i Krig. Det kan meget let ske, og saa gaar det os, som det gik os i 1807. Man behøver ikke at være nogen Stormagt for at være mistænkt. I 1807 vare vi heller ikke nogen Stormagt, og Hans Majestæt Kong Frederik den Sjette var en fredelstende Mand, ingen Napoleon, det veed man. Men vist er det, at dengang blev Danmark behandlet, som det blev, netop fordi Alle vidste, at det havde en Flaade, som man ikke var sikker paa, at det kunde garantere blev neutral, og ganske det Samme vil naturligvis ske, naar vi bygge os en Fæstning, som vi ikke blot ikke kunne gjøre os det mindste Haab om at kunne forsvare, men som Alle maa være enige om, at slet Ingen i Verden kan forsvare, fordi det er en Fæstning, der er aaben til begge Endes. Altsaa, saa meget tror jeg, at disse Udtalelser i Presfen vise, og trods alle mulige diplomatiske Trøstegrunde, man vil kunne anføre, staar det fast, at det er konstateret, hvad der er sagt mange Gange i denne Sal, at Faren ved hele vor Forsvarspolitik er, at den gjør os militært interessant i Europa, og det er ikke godt at være interessant, naar man er et lille Land. Jeg fremhæver dette, fordi det er den eneste Frugt, jeg veed, af den Tale, den ærede Krigsminister har holdt, og hvori han haandede den Betragtning, at det skulde have Noget paa sig, og hvori han var saa elskværdig oveni- skjøbet at sige — jeg var ikke selv til Stede, saa at han kunde sige det — at jeg, som havde fremfat den Betragtning, ikke selv troede paa den. Jeg synes, at den ærede Minister kunde overlade mig min Tro, men han var saa forsynlig i min Fraværelse at meddele sine Bemærkninger, at jeg ikke selv troede paa den Betragtning, jeg fremfattede. Derfor er det mig for saa vidt behageligt, at den ærede Minister nu maa have faaet Troen i Hænde, saa at han kan se, at ikke blot jeg tror derpaa, men at man i hele Europa er af samme Mening (Sagd: Nei). Ikke i Thisted, alene der ikke; Thisted regne vi ikke med til Europa. For Landet er det ikke saa behageligt, og da vi alle ere Borgere i dette Land, kan jeg ikke nægte, at det har fyldt Enhver med Behyrring at se, hvad Ministerriets Politik har ført til, at det har udsat Landets fremtidige nationale Selvstændighed og ødslet vore Penge bort til Foranstalt-